

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.V.21.285/2022/2.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Magosi Szilvia előadó bíró

Dr. Puskás Péter bíró

A felperes:

felperes1

A felperes képviselője:

ügyvédi iroda (cím1; ügyintéző: dr. M.Tóth Balázs ügyvéd)

Az I. rendű alperes:

alperes1

A II. rendű alperes:

alperes2

Az alperes képviselője:

ügyvédi iroda1 (cím2; ügyintéző: dr. Szabó Elemér ügyvéd)

A per tárgya:

Jogalap nélküli gazdagodás visszafizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 9.Pf.20.439/2022/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Gödöllői Járásbíróság 14.P.21.835/2019/50.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A vállalkozó II. rendű alperes 2018 júliusa és 2019. augusztusa között építési-szerelési munkálatokat végzett a megrendelő felperes részére. A felperes az ingatlanán található medence lefedésére is ajánlatot kért a II. rendű alperestől. Az I. alperes mint a II. rendű alperes ügyvezetője 2019. február 6-án tájékoztatta az ajánlatról, majd elektronikus üzenetben 800.000 forint előleget kért a munka elvégzésére. A felperes az ajánlatot elfogadta, a kért előleget átutalta az I. rendű alperes bankszámlájára. A II. rendű alperes a szükséges munkálatok elvégzését nem kezdte meg. A felperes 2019 szeptemberében az I. rendű alperessel szóban közölt nyilatkozatával elállt a megrendeléstől.

[2] A felperes keresetében elsődlegesen a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:579. §-a alapján jogalap nélküli gazdagodás, másodlagosan a Ptk. 6:238. §-a alapján vállalkozói díj címén 800.000 forint és járulécai megfizetésére kérte kötelezni egyetemlegesen az alpereseket. Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték, egyben vállalkozói díj címén beszámítással éltek.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. rendű alperessel szemben helyt adott az elsődleges keresetnek, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

[4] Az I. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését megváltoztatta és a keresetet az I. rendű alperes vonatkozásában elutasította. Az indokolásában kiemelte, hogy a fellebbezés nem érintette az elsőfokú ítéletnek a II. rendű alperessel szembeni kereset elutasító rendelkezését és azt a megállapítását, amely szerint a perbeli vállalkozási szerződés a felperes és a II. rendű alperes között jött létre.

[5] A jogerős ítéletben a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörében eljárva az elsőfokú eljárás során megállapított tényekből eltérő következtetést vont le. Rámutatott arra, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint a 800.000 forintnak az I. rendű alperes bankszámlájára történő átutalására a felek között e tárgyban létrejött háromoldalú megállapodás alapján, a felperes és a II. rendű alperes közötti vállalkozási jogviszony keretei között, vállalkozói díjelőleg címén került sor. Így az I. rendű alperes vonatkozásában vagyoni előny nem mutatható ki, ekként a jogalap nélküli gazdagodás Ptk. 6:579. § (1) bekezdésében rögzített törvényi feltételei nem valósultak meg. A felperes és az I. rendű alperes közötti szerződéses jogviszony hiányában a másodlagos kereset sem lehetett alapos.

[6] A felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. § (2) bekezdése, 279. § (1) bekezdése, 346. § (5) bekezdése, 369. § (3) bekezdés c) pontja és (4) bekezdése, 370. § (1), (3), (4) bekezdése, valamint a Ptk. 6:4. § (1), (2) bekezdése, 6:579. § (1) bekezdése és Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk (1) bekezdése megsértésére hivatkozással felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetnek helyt adó elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felülvizsgálati kérelemmel együtt kérelmet nyújtott be a felülvizsgálat engedélyezése iránt.

[7] A felperes a felülvizsgálatot a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján látta engedélyezhetőnek.

[8] Előadta, hogy a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének érdekében indokolt állást foglalni a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének terjedelméről. Álláspontja szerint az ügyben a másodfokú bíróság tévesen korlátozta a saját felülbírálati jogkörét a felek kérelmeivel ellentétesen, valamint elmulasztotta gyakorolni a Pp. 370. § (3) bekezdése szerinti azon felülbírálati jogkörét, amely független a felek kérelmeitől.

[9] A felperes rámutatott, hogy az „ügy látszólagos keresethalmazattal kapcsolatos vetülete” is megalapozza a felülvizsgálat engedélyezését. A Kúria állásfoglalása a látszólagos tárgyi keresethalmazatban álló kereseti kérelmek elbírálásának sorrendisége és módja tekintetében indokolt.

[10] A felperes szerint a felülvizsgálat engedélyezését a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében annak a joggyakorlati kérdésnek a megválaszolása is megalapozza, hogy mennyiben kell a másodfokú bíróságnak megindokolnia az elsőfokú ítélettel ellentétes döntését. A jogkereső közönség szempontjából kiemelkedő jelentősége van annak, milyen vezérelvek alapján jut a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

[11] A Kúria elsőként arra mutat rá, hogy a felülvizsgálat engedélyezése körében is érvényesül a Pp. 2. § (2) bekezdésének az a szabálya, amely szerint a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. Ebből következően a felülvizsgálat engedélyezése minden esetben a fél kérelmének alapul, azon a Kúria akkor sem terjeszkedhet túl, ha az engedélyezés vizsgálata körében az ügy érdemére kiható jogszabálysértést észlel.

[12] A felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme az alábbiakra tekintettel nem megalapozott.

[13] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Kúria akkor engedélyezheti a felülvizsgálatot, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolt.

[14] A felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK véleményben (a továbbiakban: PK vélemény) adott értelmezés szerint a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulata alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében akkor engedélyezhető a felülvizsgálat, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban – ideértve a Legfelsőbb Bíróság által 2012. január 1-jét megelőzően meghozott és a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 195. § (1) bekezdésében foglaltak szerint továbbra is „alkalmazható” irányelvben, elvi döntésben, kollégiumi állásfoglalásban vagy kollégiumi véleményben értelmezett jogkérdéseket is – a Kúria jogegységi határozatban vagy az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (BHGY) közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy az eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Ha a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében egyértelműen azonosítható módon – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – meg kell jelölnie. A fél kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett, vagy kúriai döntésekre hivatkozhat engedélyezés iránti kérelmében, kizárva ezzel annak lehetőségét, hogy a nem végleges, a perorvoslati bíróság hatására utóbb változó ítéletek alapozzák meg a felülvizsgálat engedélyezését.

[15] A felperes azonban a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében nem adta elő milyen elvi jelentőségű jogkérdést vetett fel a jogerős ítélet. Nem hivatkozott eltérő joggyakorlatot tükröző másodfokú vagy kúriai döntésekre. Nem igazolta, hogy széttartó a joggyakorlat, illetve, hogy a jogegység megbomlásának veszélye áll fenn. Önmagában a

felülvizsgálati kérelemben támadott jogerős ítélet vélt vagy valós jogszabálysértő volta nem ad lehetőséget a felülvizsgálat engedélyezésére.

[16] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont második fordulata a PK véleményben adott értelmezés szerint abban az esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha az a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében indokolt. A PK véleményben kifejtettek értelmében a felek a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére akkor hivatkozhatnak, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, de e gyakorlat követése a továbbiakban változatlan formában nem támogatható.

[17] A felperes engedélyezés iránti kérelme elvi jelentőségű jogkérdés felvetése hiányában ez okból sem lehet alapos. Kialakult, egységes joggyakorlatra nem hivatkozott, sőt a látszólagos tárgyi keresethalmazatban álló vagylagos kereseti kérelmek elbírálásának kérdését újkeletűnek minősítette. Nem jelölte meg a korábbi joggyakorlattól való eltérés indokait. Nem adott elő olyan körülményeket, amelyekre tekintettel indokolt lehetne a felülvizsgálat engedélyezése.

[18] A PK véleményben adott értelmezés szerint a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján akkor engedélyezhető a felülvizsgálat, ha a fél által állított jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. A jogerős ítélet felülvizsgálata e jogszabályi rendelkezés első fordulata szerint akkor lehetséges, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat. A rendelkezés második fordulata pedig a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a fél által állított jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége miatt indokolt.

[19] A felperes engedélyezés iránti kérelme e vonatkozásban egyáltalán nem tartalmazott érvelést. Az általa előadottak nem utaltak olyan körülményekre, amelyek a felülvizsgálat engedélyezését indokolnák. A törvény helyes értelmezéséhez fűződő általános társadalmi érdek önmagában nem eredményez a felülvizsgálat engedélyezéséhez szükséges kivételes helyzetet.

[20] Mindezekre tekintettel a felperes kérelmében hivatkozott egyik okból sem volt engedélyezhető a felülvizsgálat, ezért a Kúria a Pp. 411. § (1)-(2) bekezdése szerint a jogerős ítélet felülvizsgálatát megtagadta.

[21] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés *a)* pontja szerint a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke ítélet esetén az Itv. 39-41. § szerint meghatározott illetékalap után 2%, jelen esetben 16.000 forint. A felperes előzetesen 20.000 forint illetéket rótt le. A szabályszerű illetéken felül megfizetett 4.000 forint visszatérítését az Itv. 80. § (1) bekezdés *f)* pontja alapján kérheti az illetékes állami adóhatóságtól.

[22] A Kúria végzése ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2022. december 15.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, dr. Puskás Péter s.k. bíró